

Ühe sõbra, Jummal, pallun sul,
Mis muud ei ndua, küsi mule,
Kui ikka, mis head wallitseb,
Mind trööstib, nomib, tallitseb.

24. Kuningas Dawet.

Lo mulle, Jummal! puhast süddant,
ja uenda mo sisse kindlat waimo. Är-
ra heida mind mitte ärra omma palle
eest ja ärra wotta omma pühha Wai-
mo mitte minnult ärra.

Paul. 51, 12. 13.

Pärast Sauli surma sai Dawet, kes jo
ammogi seks wallitsetud olli, Juda suggo-
arro kuningaks; sest teiste suggoarrude
kuningas olli Sauli poeg Isb oset. Kui
sedda ärratappeti, heitsid needgi endid Da-
weti kae alla ja kuulsid temma sanna. Ka-
naani rahwast ja muid seal ümberkaudo,
wõitis Dawet õnnega ärra ja sundis neid en-
nese alla. Jerusalema teggi temma rigi
pea-linnaks, ja wallitsetes Sioni mägge en-
nesele elloassemeks. Hone-ehhitajad Ei-

ruse ja Wõnikia-maast piddid temmale sen-
na sure kuningaga koja üleseehhitama; tem-
ma hakkas uhkeste ellama ja koggus suurt
seltsi ennese ümber, kelle keskes ennast rah-
wale näitis. Üht aego kandis temma ka
kauplemisse ja põllo-harrimisse eest hoolt,
ja koggus palju rahha templi ehitusse tar-
wis. Kui wägga temma sowis Jehowat
keigest süddamest auustada; sedda tewad
temma Jummalat tenistusse laulud tõeks.
Temma wallitsusse al sai Israeli kuning-
riik suurt wägge ja ait; temma allamad ei-
lasid rahho sees; handwergi tööd ja tullusad
kunsid hakkasid õitsema.

Kui kuningas, näitis ennast ka Dawet
kui Jummalat mees, tarfusse, jummalakar-
tusse ja süddame waggadusse polest ülles.
Mendasammoti ka omma sõbra Jonatani
poia Mewib oseti wasto, kes lonkas. Ta
kinkis temmale maid, ja wõttis tedda om-
ma leiwalisseks omma lauda söma. Om-
meti teotas Dawet ennast sega, et wimandi
mitme Sauli suggulaste werd lastis ärra.